

A-PBT-A-73/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **S-né U.M.** (xxx) által képviselt **K.K.-nak** (yyy, a továbbiakban: Kérelmező) az **ABC Zrt.** (zzz, a továbbiakban: pénzügyi szolgáltató) ellen benyújtott kérelmére indult pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a 2013. december 09. napján megtartott meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ajánlja a pénzügyi szolgáltatónak, hogy a Kérelmezővel szemben az xxx számlaszámú, a pénzügyi szolgáltatónál xxx ügyszámon nyilvántartott tartozás érvényesítését elévülés folytán mellőzze.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a pénzügyi szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy a jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézhezvételétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg az Mnbtv. rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A pénzügyi szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentieken túl - az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül - akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a pénzügyi szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület - a Kérelmező nevének megjelölése nélkül - jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mnbtv.) 113. §-ának b) pontja, 116. § (1) és (4) bekezdése, valamint 119. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa a rendelkezésre álló dokumentumok és a felek előadása alapján a következő tényállást állapította meg:

Néhai K.G-né és az xxx Bank között a 2003. február 26. napján xxx-án kelt xxx-Hitelkeret Igénylés alapján ugyanott, 2003. március 03-án xxx-Hitel szerződés (yyy Hitelkártyával) elnevezésű szerződés jött létre, melynek keretében az xxx Bank 292.000,- Ft összegű hitelkeretet és ahhoz tartozó yyy hitelkártyát bocsátott az igénylő rendelkezésére az xxx számú hitelszámlán.

Az igénylő, K.G-né 2004. február 27. napján elhunyt. Az xxx Bank 2006. február 27. napján kelt és néhai K.G-né xyz címére megküldött engedményezési nyilatkozatával arról tájékoztatta az időközben elhunyt szerződő felet, hogy a fentiekben leírt xxx-hitelszerződéséből eredően 2006. február 16. napján fennállt 54.039,- Ft összegű követelését engedményezte a pénzügyi szolgáltató részére.

A pénzügyi szolgáltató 2010. július 09-én kelt levelében hagyatéki hitelezői igényt jelentett be a néhai K.G-né hagyatéki ügyében eljáró xxx közjegyzőnél 54.039,- Ft tőke, valamint kamata és költsége vonatkozásában összesen 132.679,- Ft értékben. A pénzügyi szolgáltató 2011. március 31-én ismételten hagyatéki hitelezői igényt jelentett be a fenti tőkeösszeg, valamint annak kamata és költsége vonatkozásában immáron 150.162,- Ft értékben. A Kérelmezőt a pénzügyi szolgáltató első ízben 2012. február 27. napján kelt levelével kereste meg, melyben felszólította a néhai K.G-nének, mint adósnak az xxx Banktól engedményezett 54.039,- Ft összegű tőke, valamint az ahhoz kapcsolódó 104.619,- Ft összegű kamat és 6.500,- Ft összegű költség, azaz összesen 165.158,- Ft tartozás 15 napon belüli megfizetésére.

Ezt követően a pénzügyi szolgáltató egy különleges, egyedi ajánlat elnevezésű 2012. december 05-én kelt megkeresésében a fenti tőkeösszeg kamattal és költségekkel növelt összegének 2012. december 31-ig történő egyösszegű vagy részletekben történő megfizetésére kedvezményt biztosított a Kérelmező számára, aki nem fogadta el az abban foglaltakat és 2013-ban először szóban majd írásban is panasszal fordult a pénzügyi szolgáltatóhoz. Panaszában, elévülésre hivatkozva, nem ismerte el a pénzügyi szolgáltató követelését és részletes, írásbeli magyarázatot kért az általa korábban nem is ismert örökölt tartozás tekintetében.

A pénzügyi szolgáltató válasziratában részletesen leírta a fenti összegű tartozás keletkezésének okát és a későbbi megkeresés időpontját az örökös kutatás folyamatának elhúzódásával magyarázta, egyben egy további, yyy számlaszámú, engedményezett követeléséről is tájékoztatta a Kérelmezőt, melynek tőkeösszege 136.832,- Ft, kamat és egyéb költség nem tartozott ehhez. Fenti számlaszámú és összegű követelése nyomán egyébként a pénzügyi szolgáltató fizetési meghagyás kiadását kezdeményezte, többek között a Kérelmezővel szemben is, mely még 2011. február 02. napján jogerőre emelkedett. A pénzügyi szolgáltató egyebekben elutasította a Kérelmező elévülésre vonatkozó kifogását.

A Kérelmező nem fogadta el a pénzügyi szolgáltató panaszt elutasító válaszlevelét és 2013. október 28. napján a Pénzügyi Békéltető Testülethez fordult. Kérelmében a pénzügyi szolgáltató általi követelések törlését kérte elévülés jogcímén.

A Pénzügyi Békéltető Testület az Mnb tv. 108. § (2) bekezdésének értelmében felszólította a pénzügyi szolgáltatót, hogy nyilatkozzon a Kérelmező kérelmében foglaltakra.

A pénzügyi szolgáltató a válasziratban előadta, hogy két követelést tart nyilván a Kérelmező, mint néhai K.G-né törvényes örökösével szemben. Egyrészt az xxx számlaszámú követelést, melyet a jogelőd xxx Bank 2006. február 20-ai fordulónappal engedményezte a pénzügyi szolgáltatóra. Ennek összege az engedményezéskor 54 039,- Ft (tőke: 54 039,- Ft, ügyleti kamat: 0,- Ft, késedelmi kamat: 0,- Ft, költség: 0,- Ft) volt. A pénzügyi szolgáltató nyilvántartása alapján a tartozás rendezésére befizetett összeg nem érkezett. Előadta, hogy az xxx Bankkal kötött

szerződés aláírásával néhai K.G-né elfogadta a szerződésben rögzített összeget, a törlesztés feltételeit, valamint a felszámítandó kamatokat és költségeket. Tekintettel az önkéntes teljesítés hiányára a pénzügyi szolgáltató 2010. márciusban fizetési meghagyás kibocsátását kérte néhai K.G-nével szemben. Az xxx Bíróság a kötelezett lakcímének bejelentésére hívta fel, majd a pénzügyi szolgáltató a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalától (KEKKH) igényelt lakcímkérés eredményeként értesült róla 2010. júniusban, hogy néhai K.G-né elhunyt. Ezt követően 2010. június 17-én felkereste az elhunyt utolsó ismert lakóhelye szerinti önkormányzat polgármesteri hivatalát, majd az ott kapott információk alapján 2010. július 9-én írásban jelentette be hagyatéki hitelezői igényét az ügyben eljáró közjegyző felé, továbbá a pénzügyi szolgáltató 2012. február 27-én kelt levelében felszólította a Kérelmezőt a tartozás rendezésére, mely küldemény „elköltözött” jelzéssel érkezett vissza. A Kérelmező aktuális lakcíme a KEKKH-tól történő adatkérés során jutott tudomására 2012. március 19-én, majd 2012. december 5-én kelt, különleges, egyedi ajánlat tárgyú levelével kereste meg a pénzügyi szolgáltató a Kérelmezőt. Hivatkozott a jogerős hagyatékátadó végzésre, melynek értelmében a Kérelmező néhai K.G-né örököse, így módon hitelezői igényt jogosan támaszt felé. Továbbá hivatkozott még a Ptk. 326. § (2) bekezdésére is, mely szerint, ha a követelést a jogosult menthető okból nem tudja érvényesíteni, az akadály megszűnésétől számított egy éven belül - egyéves vagy ennél rövidebb elévülési idő esetében pedig három hónapon belül - a követelés akkor is érvényesíthető, ha az elévülési idő már eltelt, vagy abból egy évnél, illetőleg három hónapnál kevesebb van hátra. Tekintettel arra, hogy Kérelmező lakcíméről történő tudomásszerzést követő egy éven belül felszólítást küldött részére, álláspontja szerint a követelés nem évült el.

Másrészről az yyy számlaszámú követelés kapcsán kijelentette, hogy azt a jogelőd xxx Bank 2006. február 20-ai fordulónappal engedményezte részére, melynek összege az engedményezéskor 136.832,- Ft (tőke: 136.832,- Ft, ügyleti kamat: 0,- Ft, késedelmi kamat: 0,- Ft, költség: 0,- Ft) volt. Ezen követelésre sem érkezett befizetett összeg, így önkéntes teljesítés hiányában fizetési meghagyás kibocsátását kérte a Kérelmező és K.G. ökösekkel szemben, melyek 2011. február 02-én jogerőre emelkedtek. Fentiek okán az Mnbvt. 107. § értelmében a tárgyi ügyre vonatkozóan kérte a panasz meghallgatás kitűzése nélkül történő elutasítását. Egyebekben az elsőként megjelölt követelése vonatkozásában egyezségi ajánlattal élt a Kérelmező felé.

A 2013. december 09-én megtartott meghallgatáson a Kérelmező képviselője fenntartotta korábbi álláspontjukat, kijelentette, hogy a pénzügyi szolgáltató követelése elévült tekintettel arra, hogy a 2006-os engedményezést követően csak 2012-ben küldött megkeresést a Kérelmezőnek, így kérte az követelés törlését. A pénzügyi szolgáltató képviselője kijelentette, hogy a néhai K.G-né haláláról hivatalos úton csak 2010-ben értesültek, egyben előadta, hogy a 2004-2009-es időszakra nem rendelkeznek olyan dokumentummal, amelyet a Kérelmező részére küldtek volna ki. Elismerte továbbá, hogy a 2006. évben történt engedményezésről szóló értesítés kézhezvételétől számított 5 éven belül érdemi cselekmény nem történt a követelés érvényesítése tárgyában, így a fenti követelést bírói úton nem tudják érvényesíteni a Kérelmezővel szemben, de fenntartotta a követelése jogalapját a továbbiakban is. Egyebekben egyezségi ajánlatot tett a

Kérelmező felé az engedményezéskor fennállott tőkeösszeg egyösszegű vagy részletekben történő megfizetése tekintetében, melyet a Kérelmező nem fogadott el kérelmét fenntartotta.

A Kérelmező kérelme az xxx számlaszámú követelés vonatkozásában **alapos**.

Az eljáró tanács megállapította, hogy a fenti számlaszámú követelés kapcsán kiadott 2006. február 27-ei engedményezési nyilatkozat óta a pénzügyi szolgáltató érdemi, az elévülést megszakító jogcselekményt a Kérelmező számára első alkalommal 2012. február 27-én kelt, de a Kérelmező által át nem vett fizetési felszólítás kiküldéséig nem tett.

A Ptk. 324. § (1) bekezdése szerint: *„A követelések öt év alatt elévülnek, ha jogszabály másként nem rendelkezik.”*

A Ptk. 325. § (1) bekezdése szerint: *„Az elévült követelést bírósági úton érvényesíteni nem lehet.”*

Az eljáró tanács nem fogadta el a pénzügyi szolgáltató kimentésre történő hivatkozását a Ptk. 326. § (2) bekezdésére tekintettel arra, hogy ellenkérelmében maga is azt nyilatkozta, hogy 2010 júniusában a KEKKH nyilvántartásából szerzett tudomást K.G-né haláláról, a Kérelmezőt azonban igazoltan, csak a fenti jogszabályhelyben megjelölt 1 éves időtartamon túl, 2012. december 05-én kelt és a Kérelmező számára később kézbesített levélben szólította fel a tartozás megfizetésére.

Mindezek okán a Kérelmező igénye az xxx számlaszámú engedményezett tartozás kapcsán követelt összeg vonatkozásában (az elévülés megállapítása) joggal vezetett eredményre.

Az eljáró tanács a pénzügyi szolgáltató yyy számlaszámú követelését kirekesztette vizsgálódási köréből tekintettel arra, hogy a benyújtott iratokból egyértelműen megállapítható volt, hogy a tartozás vonatkozásában jogerős fizetési meghagyás került kibocsátásra, mely az Mnbtv. 107. §-as értelmében eljárási akadály.

Tekintettel arra, hogy a pénzügyi szolgáltató a konkrét ügyben úgy nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, ezért az eljáró tanács a fentiekben írottak alapján a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Az eljáró tanács megjegyzi, hogy a Ptk. 328. § (3) bekezdése alapján: *„Az engedményezésről a kötelezettet értesíteni kell;...”* Az ügyben rendelkezésre álló okiratok között nem volt fellelhető olyan tartalmú nyilatkozat melyben a Kérelmező, mint örökös konkrétan értesítésre került volna magáról az engedményezésről (az erre vonatkozó következetes bírói gyakorlatnak megfelelően), erről csak a fizetési felszólításból szerezhetett tudomást. Kérelmezői indítvány hiányában azonban ezt nem vizsgálta az eljáró tanács.

Budapest, 2013. december 20.

dr. Sándor Roland s.k.,
az eljáró tanács elnöke

Felföldi Ágnes
az eljáró tanács tagja
az aláírásban akadályozott tag helyett
dr. Sándor Roland s.k.

Rajki Klára s.k.,
az eljáró tanács tagja